

Звіт для історії: 25 жовтня 2020 року, вибори найближчої влади...

Сенсацією жовтня стало не хто і кого собі обрав у поводитирі, а у зовсім іншому. Це тема, яка вразила усю Україну і мене особисто - надто низька явка на дільниці. І погода начебто була доброю, і настрої не найгірший, а люди все одно не прийшли.

Якби кожен кандидат та привів зі собою всіх кумів, колег, коханок чи коханців...

ДОСВІД попередніх місцевих виборів показував, що це своєрідні змагання кланів, кумів, колег, колективів... Обирають тих, кого найліпше знають - друзів, знайомих, а відтак, через спортивний інтерес мали б прийти усі... Явка на наших теренах - близько половини. У мене запитання: де інша половина? Якусь частку віддаю заробітчанами, насправді, вони не приїдуть обирати владу, бо вона їх уже не конче переймає. Частинку віддаю тим, хто захворів, або боїться захворіти, а решту списую на повну байдужість. Особливо байдужість молодих людей, яким мало б ще бути цікавим сходити на вибори, за когось проголосувати, аби потім печалитися, чи радіти. Молоді люди стають аполітичними. Просто не знаю, що буде, коли мине покоління тих, які пам'ятають вибори комуністичних часів з їхньою явкою у 97 відсотків і вважають за життєву потребу ходити на дільниці. Років через десять мало хто з ненавчених нині голосувати, будуть приходити колись. Сумно, але видається на те, що народовладдя, самоврядування стануть дуже екзотичними словами, а в депутати просто ніхто не захоче йти, хоча цьогоріч був аншлаг претендентів. Молоде і середнього віку покоління навчилися давати собі раду самі і тому не дуже вірять владі в принципі. Ні, вони тішаться постеленими бруківкою хідничками, але вважають це другорядним. Власне, недовіра до влади і породжує певну апатію. Серед усіх коментувальників на тему байдужості до власної долі ми б виділили одного: «Воно не вартує того, щоб я витрачала свій час на голосування. Нічого не зміниться. Навіть якщо одні підуть, а їх замінять інші. Вони стануть такими самими, якщо не гіршими. Це система. І вибори тут нічого не вирішують. Систему треба ламати». То якщо вже пані така мудра, то нехай би сказала, що ламати, з якого боку і що на тому самому місці збудувати?

Але це таке собі політичне буркотіння. Якщо сказати правду, то навіть ті кандидати, які йшли на вибори, однаково були імпотентні. Нормальний кандидат, який себе шанує і хоче собі ж перемоги, мав би перед виборами в обов'язковому порядку привести на дільницю усю родину, кумів, сватів, сусідів і всіх, хто має право голосу - хоча б до сотні люду. Якщо брати Самбірську ОТГ, то, враховуючи те, що було більше 300 охочих сісти у депутатське

крісло, ми мали б шалено велику кількість відвідувачів виборчих дільниць. Попри усіх засланих, байдужих і переляканих коронавірусом.

Живі «душі»

ЯКЩО щось погане мало статися у передвиборчий час, то воно обов'язково мусило статися у Самборі. Отож, за кілька днів до всенародного волевиявлення один з кандидатів у мери Ярослав Кузьмяк, посилаючись на Йосипа Маланяка з «Передкарпатської правди», звернувся з заявою у поліцію про те, що в Самбір алярмово прописалося сотні людей, аби голосувати тут. У замітці журналіст писав прізвище того імовірного претендента на ратушу, який начебто цих людей заанив. Ми не ризикуємо розкривати імена, бо насправді, один Бог знає, за кого заїжджі мали кинути голос. Поліція відкрила кримінальне провадження... У день виборів я випадково зустрівся з Ярославом Степановичем і той повідомив, що поліція провадить слідчі дії з цими людьми, проте, вони все одно голосують, бо громадянин України мають право на це. Згідні з паном Кузьмяком, правоохоронці мають викликати, мабуть, усіх, аби розпитати, чого їх занесло в такий історичний день у Самбір.

Піж цю ж тему підписалися і спостерігачі ОПОРИ, заявивши, що у Самбірській міській громаді щонайменше за 3 адресами виявили масову зміну виборчої адреси виборцями з різних населених пунктів Львівщини та Одеської області. Чоловіки та жінки мають різні прізвища. Таких випадків у міській громаді може бути більше, оскільки вона - друга в області за кількістю виборців, які прибули в громаду. «Станом на 10 вересня, цитує когось ОПОРА, кількість виборців у нашому місті раптово збільшилась на понад 1000 осіб. Коли кожен голос є вирішальним - навіть десяток «карусельних» грає важливу роль. Долю нашого міста маємо вирішувати ми, а не ті, що за кілька «срібних» змінили місце реєстрації». Активісти поцікавилися ситуацією у Державного реєстру виборці і той видав, що виборчу адресу до Самбірської ОТГ змінило 625 осіб. Станом на 30 вересня, у Самбірській міській громаді було зареєстровано 29011 виборців. У відсотковому співвідношенні, кількість прибулих становить 2,15 відсотка.

Політична партія «Сила і Честь», лідером якої є пан Кузьмяк, опублікувала на своїй сторінці запрошення для виборців. Наприклад, на один із будинків на вулиці Сонячній у селі Ваньовичі прийшли запрошення для 9 осіб. Більшість із них мають різні прізвища. З

власних джерел Громадянській мережі ОПОРА вдалося встановити, що прізвища, імена, по батькові цих виборців повністю збігаються з особами, які раніше мали виборчу адресу в селах Ралівка (2 особи), Нижне (3 особи), Чернихів і Бісковичі (по 1 особі) Самбірського району. Двох осіб встановити не вдалося. Ще 4 особи змінили виборчу адресу на інший будинок на тій же вулиці в тому ж селі. В них усіх різні прізвища. Дані 2 осіб збігаються з інформацією людей, які раніше мали виборчу адресу в Одеській області, 1 особа - у селі Чаплі Старосамбірського району. Дані 1 особи встановити ОПОРА не вдалося. 5 осіб змінили виборчу адресу на одну з квартир у місті Самбір. У цих людей різні прізвища. Мережі ОПОРА вдалося дізнатися, що раніше 2 виборців із таким же прізвищем, ім'ям, по батькові мали прив'язку до виборчих адрес у Львові, а 1 виборець - до села Вороняки Золочівського району. Інформацію про ще двох осіб дізнатися не вдалося.

Інший претендент на посаду мера Тетяна Лесик розповіла соціальним мережам, що на дільниці в медколеджі «помітили» двох чужинців і з ними почала працювати поліція. До речі, пані Тетяна оприлюднила цікавий список, який аkurat підходить нам до теми. Не знаю, де вона знайшла ці цифри, але посилаємося сміливо, бо на той час пані Тетяна була офіційною особою - кандидатом на посаду голови ОТГ. «Прошу всіх звернути увагу на таку інформацію. Найбільше «душ» підселили на таких дільницях: Будинок офіцерів - +98 осіб, школа №1 - +95, школа №4 - +64 особи, АТП-14608 - +46 осіб, школа №3 - +42 особи, медколедж - +42 особи, меблевий комбінат - +31 особа, школа №10 - +27 осіб, Народний дім - +21 особа, лісгосп - +20 осіб, школа 8 - +18 осіб, гімназія - +18 осіб, школа №7 - +19 осіб, Польський дім - +14 осіб. На всіх решта додалося або віднялося в межах 5-10 осіб.

Тепер мораль. Результат виборів голови Самбірської ОТГ настільки яскравий, що навіть тисяча зайвих виборців не рятувала від поразки і не додавала до перемоги чи то одному, чи другому... «Карусель» зламалася відразу на старті. Навіть викінчення кримінального провадження буде якимось нелогічним: ну, приїхали звідкись люди у княжий город, ну, голосували, чи побоялися, яка різниця - як каже Володимир Зеленський. До речі, якби різниця була у якусь тисячку голосів, можна було б шукати «шкварки», звертаючись до суду, а так...

Автобус, а в автобусі - люди! Непорядок!

О, ДО РЕЧІ, до одного кримінального провадження поліція додала інше. На ділянці в Будинку офіцерів у Самборі члени комісії поставили свої підписи під порожніми протоколами ще задовго до кінця голосування, а голова «приклеїв» мокру печатку. Виявляється, таке прискорення часу тягне на кримінал. Ми згодні, що це порушення, але воно таке, що геть не впливає на результат виборів. Між іншим, таких «порушень» і ми, і соціальні мережі засікли немало. Наприклад, хтось твердив, що біля кожної ділянки стоять люди одного з претендентів на мерське крісло і агітують за свого патрона, а за потреби - проводжають до залу голосувань заїжджих виборців. Хтось замість паспорта у своєму природному вигляді показав паспорт, сфотканий на телефон, і йому за це дали бюлетень. Порушення? Так, але воно якесь дуже недолуге і зовсім не міняє поствиборчу ситуацію...

Так само як факт, що здійняв у неділю стільки галасу... Біля Сьомої школи стояв старенький, але великий автобус з людьми. Це дало підставу сумлінним виборцям засумніватися: а хто-хто цих людей привіз? Правильно, що засумнівалися, бо ліпше палку перегнути, ніж недогнути. Далі віддаємо слово коментувальникам зі соціальних мереж: «Олена Луцак: «Я якраз йшла голосувати. Водій чекав на дітей, які з батьками збиралися біля стадіону. Там не було місця для паркування, тому припаркувалися біля СШ №7. І бачила, як діти (більшість дівчат) з мамами направлялися до автобуса. Це, напевне, танцювальний колектив. Не робіть паніки!». «Святослав Ухач: «З товаришем зреагували на повідомлення довіреної особи і, отримавши підтвердження про відсутність «каруселі», поїхали на іншу ДВК, де працювали «наливайки»... Не довго вони там працювали...» Інцидент вичерпаний: але спасибі за ретельність. Один з активістів написав у соцмережах, що пилорамник зі села Б. Старосамбірського району наливав виборцям перед голосуванням горіляки, а це підкуп! Грізно так написав... А ось з іншим його дописом стався «прокол». В мережі викинули фото: біля одного з будинків у Старому Самборі стоїть автомобіль, а біля нього якісь чоловіки. Автори твердили, що з тієї машини хтось дає гроші виборцям. Підкуп! За якийсь час хтось із сумлінних козолупів відписав: машина стоїть біля будинку одного з високопосадовців. Чи це, бува, не він гроші роздає? Фейсбучний адміністратор, який наблизений до тієї політичної сили, що й посадовець з високого кабінету, відразу знайшовся і відписав: троль, притихни зі своїм гумором, машину уже ідентифікували. Може й так, але все ж цікаво, що вона там робила? А може вона і справді до народного волевиявлення не має жодного стосунку. І нарешті, подія, яка з'явилася у мережі. Мешканці спецзакладу у Буково самотужки не могли голосувати, тому в кабінку заходили зі своїми вихователями. Ну, якщо справді ручку в руках не можуть тримати, то хто їм допоможе? Певна річ, хтось з працівників. А вже у яку клітинку «положать» хрестик, ну, нехай буде на їхньому сумлінні.

Черги, як колись...

ЯК БИ не виглядало парадоксально за низької явки, але був ще один ґандж під назвою «черги». Вранці на дільницях ще якимось спокійно, але пізніше почалося - люди змушені були стояти біля дільниць в очікуванні дійти до урни. З'ясували, що і до чого... Десь, кажуть, замало було кабінок, десь - люди, отримавши відразу чотири довгих бюлетені, щонайменше 4 хвилини шукали своїх фаворитів, потім не знали, як поштовим шрифтом позначити того, кого хотіли б бачити при владі... Це справді була дилема - навіть автор цих рядків, знаючи, як голосувати і за кого, й то розгубився...

Роман ІВАНЧУК.